

er meget overdreven, enkelte Arter af Ting kunne lide derved, men det er nu en Gang blevet den almindelige Mening, og derfor har ogsaa netop i dette Efteraar Erfaringen vist, at Folk gøre alle mulige Kunstner for at undgaa Desinfektionen. Argumentet om den faktiskke Umulighed i at afspærre Landgrænsen mener jeg derfor ikke, man kan bruge fra Sundhedskollegiets eget Standpunkt. — Den anden Bemærkning, jeg vilde gøre, er den, at den ærede sidste Taler har ikke forstået mig og har overhovedet et fejlt Syn paa dette Spørgsmaal om, hvorledes det stiller sig, naar der kommer Skibe til Landet, som have kolerafyge om Bord. Det Tilfælde altsaa, at et Skib kommer til Landet med kolerafyge om Bord, har ikke noget at gøre med, om der er Karantæne eller ikke, thi selv om der ikke er Karantæne, men derimod blot foreskrevet det saakaldte Eftersyn, som jo ogsaa Sundhedskollegiet forudsætter, bør foreskrives over for kolerasmittede Havne, saa opstaar, naar altsaa et Skib kommer til Landet med kolerafyge om Bord, Spørgsmaalet om, hvorledes man skal bære sig ad med de syge, det opstaar aldeles paa samme Maade, hvad enten vi have Karantæne, eller vi have ladet os nøje med, hvad alle ere enige om, at man i det mindste skal have det egentlige Eftersyn. I begge Tilfælde opstaar det Spørgsmaal ganske paa samme Maade, Spørgsmaalet: hvad skulle vi gøre med de syge, hvad skulle vi gøre med dem, der muligvis ere døde om Bord, og hvad skulle vi gøre ved de raske? Det er et Spørgsmaal, der for øvrigt er besvaret af Lovgivningen for længe siden, allerede ved Karantæneloven af 1880, som jo slet ikke kendte Karantæne mod Kolera, men alene Eftersyn, og efter Karantæneloven af 1880 skal der i saadanne Tilfælde forholdes paa den Maade, at de syge bringes i Land i dertil bestemte Receptionslokaler. Det er jo i Karantæneloven af 1880 befaleet, at der i alle Soløbstæder skal være saadanne Receptionslokaler. Derimod er der slet ikke i Karantæneloven foreskrevet, at der skal tilvejebringes Lokaler, hvor de sunde kunne være; de, der ikke ere angrebne af Sygdommen, maa blive om Bord, indtil Forbindelsen med Land tilstedes dem, og hvad enten den ærede Taler finder den Forholdsregel barbarisk eller ikke barbarisk, er det den, der er foreskrevet, og den, der som sagt maa gælde, saa længe Lovgivningen ikke vil stride til noget saadant som at befale, at der i alle Soløbstæder skal være foruden Receptionslokale for de syge, tillige Receptionslokale for de sunde. Saaledes er dette

Spørgsmaal ordnet, og det staar ganske uden Forbindelse med Spørgsmaalet om Karantæne eller ikke Karantæne.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingene.

Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 1 af Udvalget:

1) I Linie 2 udgaa „at“, hvorhos efter „over“ indskydes: „hele“.

2) I Linie 3 udgaa Ordene „indtil ... træffes“.

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med de vedtagne Ændringer saalydende:

Justitsministeren bemyndiges til, naar Indførelse af asiatisk Kolera over Landgrænsen kan befrygtes, at foranstalte, at Persontrafik syd fra over hele Grænsen bliver standset.

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—4 (se Tillæg A. Sp. 2591 ff.) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Forslag til Fiskerilov for Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 278, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 543.)

Uden for Udvalgets Betænkning var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag lættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rump): De Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som fra et færøisk Standpunkt ere de betydningfuldste, indeholdes i §§ 2, 3 og 4, der omhandle Notfiskeriet efter Graasej, det vil sige Fiskeri, som drives med Rastevaad, og ved hvilket der er det særlige, at for at Fiskeriet